

عنوان مقاله:

اثربخشی بسته آموزش والدین مبتنی بر برآون در واکنش پذیری هیجانی، تحول مثبت نوجوانی، مسئولیت پذیری و شادی نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ سال خارج از کنترل والدین

محل انتشار:

فصلنامه علمی پژوهش‌های پاددهی و پادگیری، دوره ۱۹، شماره ۷۷ (سال: ۱۴۰۲)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسنده‌گان:

اعظم جلالی - دانشجوی کارشناسی ارشد مشاوره مدرسه، گروه روان‌شناسی، واحد اصفهان (خوارسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان،

منصوره بهرامی پور اصفهانی - استادیار، گروه روان‌شناسی، واحد اصفهان (خوارسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران

خلاصه مقاله:

هدف پژوهش حاضر اثربخشی مدل آموزش والدین مبتنی بر برآون در واکنش پذیری هیجانی، تحول مثبت نوجوانی، مسئولیت پذیری و شادی نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ سال خارج از کنترل والدین بود. روش پژوهش نیمه ازمانی از نوع بیش آزمون-پس آزمون و دوره‌ی پیگیری دوماهه همراه با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل کلیه والدین دارای نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ سال خارج از کنترل و فرزندانشان در شهر اصفهان در تابستان ۱۴۰۰ بود. بدین منظور از طریق درج فراخوان در مراکز مشاوره و دعوت به شرکت در پژوهش، به شیوه نمونه گیری در دسترس و با در نظر گرفتن ملاک‌های خروج و ورود، تعداد ۴۰ نفر انتخاب و بصورت تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (۲۰ نفر آزمایش، ۲۰ نفر کنترل) گمارده شدند. افراد گروه آزمایش به مدت ۸ جلسه ۹۰ دقیقه‌ای در دوره آموزشی شرکت کردند؛ اما برای گروه کنترل، مداخله‌ای صورت نگرفت. ابزار اندازه‌گیری شامل پرسشنامه‌های واکنش پذیری هیجانی ماتو و نوک (۲۰۰۸)، تحول مثبت نوجوانی گلدوف و همکاران (۲۰۱۴)، مسئولیت پذیری سالکوسکیس و همکاران (۱۹۸۹)، شادی آرگیل، مارتین و کرسلنده (۱۹۹۰) و تعارض والد-فرزنده مورای و اشتراوس (۱۹۹۰) بودند. جهت تجزیه و تحلیل داده‌ها از روش آماری تحلیل واریانس امیخته در نرم افزار SPSS-۲۴ استفاده شد. نتایج نشان داد، مدل آموزش والدین برآون بر متغیرهای واکنش پذیری هیجانی، تحول مثبت، مسئولیت پذیری و شادی نوجوانان ۱۲ تا ۱۵ سال خارج از کنترل والدین تأثیر معنادار دارد و اثرات آموزش در طول زمان ثابت باقی مانده است ($p < 0.1$).

کلمات کلیدی:

شادی

لينک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2056638>